

אסתר (פרק א)
 (יט) אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך
 אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה:
שמואל א (פרק טו)
 (כח) ויאמר אליו שמואל קרע ה' את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך:

מגילה (יב:)
 מכדי פריצתא הואי, דאמר מר: שניהן לדבר עבירה נתכוונו, מאי מעמא לא אחאי? אמר רבי יוסי בר חנינא: מלמד שפרחה בה צרעת
 במתניתא תנא: בא גבריאל ועשה לה זנב:
אסתר (פרק ב)
 (יב) ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי
 מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים:
 (יג) ובוזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך:
 (יד) בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגו סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל
 המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם:
 (טו) ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר
 הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה:

שמואל א (פרק טו)
 (כד) ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי ה' ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם:
שמואל ב (פרק ו)
 (כ) וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום
 לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים:
 (כא) ויאמר דוד אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עם ה' על ישראל ושחקתי לפני ה':
 (כב) ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה:
 (כג) ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה:

אסתר רבה (פרשה ד)
 (ט) ... אמר ר' חנינא בריה דר' אבהו כתיב כי הוא יכאיב ויחבש ימחין וידיו תרפינה, כלשון שנמלה מלכות מוקנה שאמר לו שמואל ונתנה
 לרעך הטוב ממך, בו כלשון חזרה לו המלכות הה"ד ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה.
בתובות (ז)
 כי אתא רב דימי אמר, הכי משרו קמי כלתא במערבא: לא כחל ולא שרק ולא פירכוס ויעלת חן. כי סמכו רבנן לרבי זירא, שרו ליה הכי: לא
 כחל ולא שרק ולא פירכוס ויעלת חן.

שמואל א (פרק יז)
 (יב) ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים:
 (יג) וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור
 ומשנהו אבינדב והשלשי שמה:
בראשית (פרק כה)
 (יט) ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק:

בראשית (פרק לז)
 (כב) ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו
 מידם להשיבו אל אביו:
 (כד) ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים:
 (ל) וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא:

<p align="center"><u>בראשית (פרק מב)</u></p> <p>(לז) ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך:</p>	<p align="center"><u>בראשית (פרק מג)</u></p> <p>(ט) אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחסאתי לך כל הימים:</p>
<p align="center"><u>שמואל ב (פרק כג)</u></p> <p align="center">אוריה החתי כל שלשים ושבעה: פ</p> <p align="center"><u>שמואל ב (פרק כד)</u></p> <p>(א) ויסף אף ה' לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה:</p> <p>(ב) ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם: ס</p> <p>(ט) ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש:</p> <p>(י) ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ס ויאמר דוד אל ה' חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה ה' העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד:</p> <p>(יא) ויקם דוד בבקר פ ודבר ה' היה אל גד הנביא חזה דוד לאמר:</p> <p>(יב) הלוך ודברת אל דוד כה אמר ה' שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך:</p> <p>(יג) ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר: ס</p> <p>(יד) ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמו רחמי וביד אדם אל אפלה:</p> <p>(טו) ויתן ה' דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מן ועד באר שבע שבעים אלף איש:</p> <p>(טז) וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם ה' אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ירך ומלאך ה' היה עם גרן האורנה הארונה היבסי: ס</p> <p>(יז) ויאמר דוד אל ה' בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ירך בי ובבית אבי: פ</p> <p>(יח) ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם לה' מזבח בגרן ארניה ארונה היבסי:</p> <p>(יט) ויעל דוד כדבר גד כאשר צוה ה':</p> <p>(כ) וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה:</p> <p>(כא) ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח לה' ותעצר המגפה מעל העם:</p> <p>(כב) ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו ויעניו בעיניו ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים:</p> <p>(כג) הכל נתן ארונה המלך למלך ס ויאמר ארונה אל המלך ה' אלהיך ירצך:</p> <p>(כד) ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה לה' אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים:</p> <p>(כה) ויבן שם דוד מזבח לה' ויעל עלות ושלמים ויעתר ה' לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:</p> <p align="center"><u>שמואל א (פרק טז)</u></p> <p>(יא) ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה:</p> <p>(יז) ויאמר ה' אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב:</p>	